

Łęg olszowo-jesionowy

aspekt wiosenny łęgu nad rzeką Stupią w Słupsku

Zbiorowisko leśne występujące na niżu i związane głównie z dolinami wolno płynących małych rzek i strumieni, zależne od powolnego ruchu wysoko stojących wód gruntowych. Może występować także na terenach źródłiskowych i obrzeżach jezior. Zalewy powierzchniowe w łęgach występują każdego roku lub raz na kilka lat i są niewielkie. Ważną cechą jest brak okresów dłuższej stagnacji wody. Siedlisko to cechuje znaczna żyzność, kształtowana przez materiał nanoszony przez wodę. W drzewostanie występuje głównie olsza czarna, której towarzyszy jesion wyniosły i czeremcha zwyczajna. Domieszkę stanowią mogą: klon zwyczajny, klon jawor, grab zwyczajny oraz wiąz. W różnym stopniu wykształconą warstwę krzewów, poza podrostem drzew, tworzą także kruszyna pospolita, kalina koralowa, bez czarny, trzmielina pospolita, porzeczki czarna i czerwona oraz leszczyna pospolita. Na uwagę zasługuje obecność chmielu zwyczajnego. Runo często jest bujne, ma charakter ziolorośli, nierzadko z osiagającymi duże rozmiary roślinami. Do jego rozpowszechnionych i często obficie występujących składników należą m.in.: pokrzywa zwyczajna, niecierpek pospolity, podagrycznik pospolity, czartawa pospolita, gwiazdnica gajowa, śledziennica skrętołista i przytulia czepna.

śledziennica skrętołista *Chrysosplenium alternifolium*

kieńc błotna *Caltha palustris*